Dinsdag, 3 Juni 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3313

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel
fl. 1.50 per maand [Arubafl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres: Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Vertegenwoordigers voor de Verenigde Staten van Amerika:
M. D. BROMBERG & Associates Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.

Ieder gist naar onderwerp van het Brenner-gesprek.

Paus herdenkt „Rerum Novarum."

Minister Welter kerkt, toert, bezichtigt, vliegt.

DE PAUS SPREEKT.

50 Jaar Rerum Novarum van Leo XIII.

Het is een onbetwistbare bevoegdheid van de Kerk om uit te maken waar de sociale orde in aanraking komt met de morele orde en of de grondslagen van het gegeven sociale systeem in overeenstemming zijn met de onveranderlijke orde van God. Van de vorm die aan de gemeenschap gegeven wordt, hangt het af of de mensheid leven kan in een atmospheer van waarheid en zedelijke deugd en niet verstikt in dwalingen en bederf.

De Paus noemde „Rerum Novarum" de Magna Charta van het Christelijke sociale streven om te werken aan de vooruitgang van de arbeiders, nadat in de 19e eeuw een misdadige buitensporige vrijheid scheen te zijn losgebroken. De onvoorziene afloop van de oorlog zal onze huidige economie en ons gemeenschapsleven belangrijk beïnvloeden. Wat echter ook de problemen en de biezondere belangen zullen zijn, die misschien een geheel nieuwe sociale gemeenschap zullen opbouwen, de Kerk zal op haar hoede zijn. Het einde van het conflict, waarin zo vele volkeren tegen elkander zijn opgestaan, is moeilijk op dit ogenblik te bepalen of te voorspellen.

De Kerk zal echter aan het einde daar zijn om Haar stem te doen horen.

De Paus herinnerde aan de Encycliek, „Sertum Leatitiae", waarin gezegd wordt, dat de goederen door God geschapen voor alle mensen bestemd zijn en de vruchten daarvan behoren toe te vloeien aan alle mensen gelijkelijk volgens de principiepen van rechtvaardigheid en liefde.

Ongetwijfeld eist de natuurlijke orde, die uit God wordt afgeleid eveneens privaat eigendom en vrije wederkerige verhandeling der goederen, doch dit geschiede om goed te functioneren onder het oppertoezicht van de Staat. Doch dit alles blijft weer ondergeschikt aan het natuurlijke doel van alle materiële goederen en het kan niet losgemaakt worden van het eerste en fundamentele recht, dat het gebruik van alle goederen dient voor alle mensen. De Staat moet helpen om de verwezenlijking van dit recht in overeenstemming te brengen met haar doelstelling.

De Opperherder ried, dat de Staat, om de onvervreembare rechten van den menselijken persoon veilig te stellen, niet zulk een uitgebreide macht over de leden der gemeenschap hebben zou. De Staat kan niet beslissen over het begin en het einde van het menselijk leven; kan niet naar welbehagen beslissen over alle lichamelijke, geestelijke, godsdienstige en zedelijke gedragen van zijn onderdanen en kan niet om dit doel te bereiken zijn onderdanen beroven het gebruik van zijn natuurlijke rechten op de materiële goederen. De Paus waarschuwde tegen de dwaling dat de eigenlijke doelstelling van den mens op aarde de gemeenschap is en dat de gemeenschap haar doel in zich zelve vindt. De nationale economie bestaat slechts daarin, dat de ononderbroken materiële voorwaarde verzekerd is, waardoor het individuele leven van den burger zich volkomen kan ontwikkelen.

De economische rijkdommen van een volk bestaan niet eigenlijk in de overvloed van goederen, gemeten naar de zuiver en alleen materiële berekeningen harer waarde. Maar wel in het feit, dat zulk een overvloed een werkelijk voldoende materiële grondslag biedt, waarop de afzonderlijke leden hun persoonlijkheid volkomen kunnen ontwikkelen.

Wanneer een volk geen deel heeft in de zo even genoemde overvloed dan zijn zij inderdaad economisch arm. Er is een gelukkige overvloed van goederen, wanneer de goederen op juiste wijze verdeeld zijn.

Er kan zelfs een volk zijn minder met aardse goederen bedeeld en dat door een juiste verdeling economisch gezond is.

DUITSLAND KAN NIET WINNEN.

Harry Hopkins verklaarde, dat Hitler de oorlog niet winnen kan om de volgende redenen: 1) het bezit geen werkelijke zeemacht, 2) zijn vliegtuigmacht vermindert langzaam maar zeker, 3) het kan zich niet meten met de economische hulpbronnen van Engeland en de Verenigde Staten, 4) de Noordamerikaanse belangen zijn zodanig, dat nimmer toegestaan zal worden dat deze ziekelijk verworven overwinningen geconsolideerd zullen worden. De Britten bereiken reeds met hun gevechtsvliegtuigen een overwicht op de Duitsers zeker wat de qualiteit betreft. En deze superioriteit vermindert reeds de tijdelijke Duitse overmacht van de bommenwerpers.

Nu nog heeft Duitsland een veel grotere luchtmacht, wat bommenwerpers betreft, maar de Britten halen langzaam in en met onze hulp zullen de democratieën het volgend jaar een gelijke sterkte in de lucht bereikt hebben. En hierna zal snel onze onvermijdelijke superioriteit volgen. Dan zal Hitler niet in staat zijn zijn vliegtuigfabrieken ver genoeg het land in te bouwen om te ontsnappen aan de bombardementen van onze reusachtige bommenwerpers.

Deze bommenwerpers worden in de fabrieken van de Verenigde Staten gebouwd.

De komende 8 maanden zullen verschrikkelijke maanden zijn, om de levenslijn tussen de Verenigde Staten en Engeland te beschermen. Dit land zal jaarlijks 4 millioen ton aan scheepsruimte bouwen en dit kan nog belangrijk worden opgevoerd. Hierbij komt nog de scheepsruimte, die Engeland zelf bouwt. Maar iedere maand wordt minstens 500.000 ton tot zinken gebracht en dit weerhoudt de werkelijke aangroei van het aantal schepen, dat Engeland bereikt. Onze marine-patrouillevaartuigen zullen de raiders en duikboten nu gaan observeren. Doch dit betekent geen goed voor de vrede van Amerika.

Hitler maakt maand voor maand vorderingen ten opzichte van zijn voornaamste doel, zoals hij zegt, om nl. de verbindingslijn tussen Engeland en de Verenigde Staten te verbreken. Het aantal tonnemaat, dat iedere maand Engèland bereikt wordt steeds minder. Maar weest er zeker van dat Engeland dit jaar niet kan overwonnen worden, hoe zwaar de aanvallen van de luchtmacht en de duiboten mogen zijn. Steekt uw hoofden niet in het zand en wilt de werkelijkheid zien. De successen van Hitler in het tot zinken brengen van schepen, worden voor hem zelf fataal door zijn groot verlies aan duikboten. Denkt ook aan de verschrikkelijke verliezen aan duikboten tijdens de vorige oorlog. De macht van de Amerikaanse en Britse marine zal steeds groter worden. De capaciteit van de Britse en Amerikaanse staalfabrieken bedraagt per jaar ongeveer 110.000.000 ton vergeleken met ten hoogste 42.000 ton in het door Duitsland gecontroleerde Europa. Ook ander metalen zijn schaars. Duitsland kan niet bijbouwen. (New York, (AP) 2.6).

ONTEIGENING VAN ALLE GOEDEREN.

Het oorlogsdepartement der Verenigde Staten vroeg aan het Congres de bekrachtiging van de wet, waarbij aan den president de macht wordt gegeven om gedurende de nationale noodtoestand alle bezittingen, nodig voor de nationale verdediging, in beslag te nemen. De autoriteiten delen mede, dat de aanname van deze wet aan den president dezelfde macht geeft die President Wilson in Wereldoorlog I bezat. (Washington, (AP) 2. 6).

HITLER EN MUSSOLINI OP DE BRENNER.

Weder kwamen de beide dictatoren op de Brenner bijeen. Hitler was vergezeld van Von Ribbentrop en generaal Keitel. Mussolini door graaf Ciano en den Italiaansen opperbevelhebber Caballero. De bijeenkomst had plaats zonder voorafgaande mededeling. Het onderhoud duurde verscheidene uren, Na afloop werd een verklaring gegeven, dat het onderhoud in de meest hartelijke verstandhouding had plaats gevonden en dat op alle punten een volkomen overeenstemming was bereikt. Algemeen vermoedt men, dat de situatie in de Middellandse Zee besproken is en de succesvolle beëindiging van de strijd in de Balkan en de verovering van Kreta. Fascistische kringen beweren, dat vooral de houding van de Verenigde Staten besproken is. In verband met de verdediging van het Westelijk halfrond zouden de Verenigde Staten eventueel kunnen overgaan tot de bezetting van de Atlantische Afrikaanse kust, van de Azoren en van andere Atlantische eilanden. Ook zou volgens de fascisten besloten zijn Kreta tot een machtige vliegtuigbasis te maken van waaruit Alexandrië Cyprus en Haifa zouden worden bestookt. Eveneens zou besproken zijn de verovering van de Irakese olievelden en van het Suezkanaal.

Bij de ontmoeting waren eveneens aanwezig de perschef Dietrich, kanselier Bohrmann, de nieuwe leider van de naziepartij en gedeeltelijk opvolger van Hess, de Duitse Chargé d'Affaires te Rome, prins Bismarck en de Duitse militaire Attaché te Rome, generaal Rintelen.

Dit is de tiende bijeenkomst van Hitler en Mussolini en de zesde tijdens de oorlog (Berlijn, Rome, (AP) 2.6)).

DUITSERS IN SYRIË

Duitse gemechaniseerde infanterie ontscheepte zich op 29 Mei in de haven van Latakia. Latakia ligt in het Noorden van Syrië. De troepen werden aangevoerd met kustvrachtvaarders, die aan de waakzaamheid van de Engelsen op Cyprus ontsnapten. Eveneens werd ontscheept een grote hoeveelheid karren, gepantserde wagens en vervoerbare veldkanonnen. (Ankara (AP). 2. 6).

LANDING DUITSE TROEPEN IN SYRIË ONTKEND.

De Franse autoriteiten zowel van Vichy als van Beyrouth ontkennen, dat er Duitse troepen in Syrië geland zijn. Generaal Dentz ontkende uitdrukkelijk de beweringen van de Britse radio, dat de Franse troepen in Syrië vervangen waren door Duitse. De autoriteiten te Vichy beweren zelfs, dat de Fransen den Duitsers gevraagd hebben hun vliegtuigen uit Syrië terug te trekken om conflicten met de Engelsen te vermijden. Volgens de Fransen is de toestand volkomen ongewijzigd (Vichy, (AP) 2.6).

GEEN VERBINDING TUSSEN SYRIË EN EGYPTE.

Op last van Vichy zijn alle telefoonen telegraaf-verbindingen tussen Egypte en Syrië verbroken (Caïro, (AP) 2.6).

WEYGAND TE VICHY.

Onverwachts arriveerde generaal Maxime Weygand van Noord Afrika te Vichy. De plotselinge komst van Weygand schijnt verband te houden met de anti-Britse verklaring van admiraal Darlan en met de Britse aanvallen op Syrië en Tunis. Twee dagen geleden werd door het Franse informatiebureau te Vichy verklaard, dat de tijd gekomen was om de koloniën terug te nemen die door generaal De Gaulle aan Frankrijk waren ontnomen. Gedurende de laatste week is de houding van Frankrijk tegen De Gaulle steeds krachtiger geworden.

Weygand kwam met een speciaal vliegtuig en ging ogenblikkelijk naar het hotel du Parc, het hoofdkwartier van Pétain. Hij behoefde slechts vijf minuten te wachten, waarna hij begeleid door generaal Laure in het privékantoor van den maarschalk ontvangen werd.

Er gaan geruchten, dat hij is teruggeroepen ter bespreking van een op handen zijnde tweede poging van De Gaulle om zich meester te maken van de strategisch belangrijke Atlantische haven van Dakar.

Het onderhoud met Pétain had enige uren later plaats dan de ontmoeting van Hitler en Mussolini op de Brenner. Generaal Weygand is, zoals bekend de enige opperbevelhebber van het grote Franse leger in het Midden Oosten, dat na de val van Frankrijk onaangetast bleef. Waarschijnlijk zijn ook besproken de komende plannen van de asbondgenoten in het Oosten van de Middellandse Zee. Berlijn berichtte reeds dat in het Oostelijk gedeelte van Syrië de staat van beleg was afgekondigd.

Weygands bezoek kan ook verband houden met het mislukken van de anti-Britse revolutie in Irak, waardoor de Britse troepen vrijkomen voor een eventuele strijd aan de grenzen van Irak en Syrië. Syrië is door de Britten tot door vijanden bezet gebied verklaard. Men kan een eventuele Britse aanval verwachten ter bescherming van de olieleidingen naar Haïfa en om zich meester te maken van de vliegvelden in Syrië, die door de Fransen ter beschikking waren gesteld van de Nazies tijdens de revolutie in Syrië. Generaal Weygand is de aangewezen man om volledige inlichtingen te geven met betrekking van de gevechtswaarde der Britse troepen in het Midden Oosten. Voor de wapenstilstand was hij de man die met generaal Sir Archibald Wavell de plannen besprak van een gezamenlijke verdediging van het Nabije Oosten.

Na het onderhoud met Pétain wandelde Weygand geruime tijd in het park, terwijl het regende. De Duitse radio zond uit, dat de Britse aanvallen op de Franse koloniën besproken waren en dat er maatregelen getroffen zouden worden. De Duitsers wezen op het Franse officiële bericht, waarbij twee weken geleden besloten werd de koloniën door De Gaulle ontnomen, weder terug te nemen en waarbij gewaarschuwd werd dat een eventuele interventie van derden zou beantwoord worden.

Officiële Franse kringen meldden nog dat het bericht als zou de Hoge Commissaris van Syrië, Henri Dentz, de staat van beleg afgekondigd, niet waar is. (Vichy, (AP), 2.6).

VICHY VERGADERT.

Alle ministers zijn uit het bezette gedeelte van Frankrijk teruggekeerd om deel te nemen aan de besprekingen met Pétain en Weygand. Darlan kwam een half uur te laat op de vergadering (Vichy, (AP) 3.6).

GRIEKS MINISTERIE IN BALLINGSCHAP TREEDT AF.

Koning George van Griekenland accepteerde het ontslag van het ministerie in ballingschap, wijl hij er van overtuigd is dat het in de tegenwoordige omstandigheden wenselijk is de grootte van de regering te beperken. Direct daarna werd een nieuw ministerie samengesteld. Tsouderos blijft ministerpresident met de toegevoegde portefeuilles van Buitenlandse Zaken en Financiën. Admiraal Sakellariosus wordt vice-premier en minister van Marine. Generaal Nikolaidis minister van Luchtvaart, Dimitraksyis minister van Justitie, Dimitratos minister van Oorlog en Theophanidis minister van Scheepvaart. (Caïro, (AP) 2.6).

CYPRUS HOUDT ZICH GEREED.

De autoriteiten te Cyprus, die met waakzame ogen de strijd te Kreta volgden, leggen momenteel de laatste hand aan de verdediging van het eiland.

De ouden van dagen en kinderen zijn van de steden naar de bergen overgebracht. Sommige Engelse vrouwen en kinderen zijn van het eiland geëvacueerd. Men is van mening, dat Cyprus in staat zal zijn een eventuele invasie te weerstaan. Het eiland ligt ver verwijderd van de door de asgenoten gebruikte Griekse vliegvelden. Het grootste gevaar dreigt dan ook van de Dodecanesos eilanden en mogelijk van Syrië. De verdedigers van Kreta hebben de spits afgebeten van de verwoede Duitse luchtaanvallen en de immense aanvoer van parachutisten. Cyprus echter staat tussen Duitsland en zijn grandiose ambities in het Midden Oosten. (Caïro, (AP). 2. 6).

DAGORDER VAN GOERING.

Goering gaf een dagorde uit voor de luchtmacht, waarin hij o.a. zeide dat de parachutisten en de luchttroepen voor de gehele wereld het woord van den leider bewezen hadden, dat nl. er geen onoverwinnelijke eilanden meer bestaan. Goering noemde de verovering van Kreta een nog nooit voorgekomen overwinning, die voornamelijk te danken was aan de bovenmenselijke praestaties der parachutisten. Geheel aangewezen op eigen voorzieningen had men in verbitterde heroische gevechten den vijand verslagen. (Berlijn, (AP). 2. 6).

DUITSE VLIEGTUIGVERLIEZEN

Officieel werd te Londen medegedeeld, dat gedurende de maand Mei 156 Duitse nachtbommenwerpers werden neergehaald, waarvan 143 boven Engeland en 13 boven het continent. Dit is een recordmaand. Sinds de operaties begonnen aan alle fronten in het Midden Oosten met inbegrip van Irak, vernielden de Britten 1696 vijandelijke vliegtuigen. Zelf verloren zij slechts 260 vliegtuigen.

In de gegeven verliezen van den vijand zijn nog niet begrepen de vliegtuigen, die vernield werden op de grond (Londen, (AP) 2.6).

ARBEIDERS VOOR HET DUITSE RIJK.

De Duitse radio maakte bekend, dat er een overeenkomst wordt uitgewerkt tussen Duitsland en Spanje, waarbij 100.000 Spaanse arbeiders naar Duitsland zullen gezonden worden om mede te helpen het nijpend tekort aan arbeiderskrachten op te heffen (New York, (AP) 2.6).

OVERWONNEN VOLKEN WERKEN VOOR DUITSLAND.

De arbeid der overwonnen volken speelt in de huishouding van het Duitse volk een beslissende rol. Millioenen Duitse soldaten staan aan de fronten en houden wacht in de bezette landen. Hun plaatsen in de industrie en op het land moesten worden ingenomen om het volk te blijven voeden en het leger van de noodzakelijke materialen te voorzien. Zodra dan ook een volk overwonnen was, werden de burgers dier landen gedwongen in Duitsland te gaan werken en ook de krijgsgevangenen werden ogenblikkelijk aan het werk gezet. Het Duitse ministerie van Arbeid gaf toe dat de arbeid van de buitenlanders en de krijgsgevangenen van beslissend belang geweest was bij het binnenhalen van de oogst van het graan en de aardvruchten in het jaar 1940. Ook konden de fabrieken dank zij dezen werkkrachten dezelfde productie leveren als in vredestijd.

Meer dan 2.000.000 buitenlanders werken op het ogenblik in de fabrieken, in de mijnen en op het land van het Duitse Rijk. Krijgsgevangenen en burgers van Polen werken hoofdzakelijk in de landbouw. Burgers en krijgsgevangenen uit **Nederland** Frankrijk, Engeland, Noorwegen en België werken in de mijnen en op de fabrieken. Twee derde van buitenlandse burgers in de grote industrie; de andere zijn werkzaam als bakkers, schoenmaker enz.

In begin 1941 werd het aantal burgerlijke werkers van buitenlandse oorsprong in de Duitse industrie, behalve de Tsjechen, geschat op 670.000.

Voor administratieve werkzaamheden worden de Sjechische werknemers niet ingedeeld bij de buitenlanders. Indien dit wel gebeurde zou het aantal gesteld moeten worden op 820.000. In dit getal zijn begrepen **100.000 Nederlanders**, 70.000 Belgen, 70.000 Italianen en 46.000 Slowaken. Ook de Denen worden in steeds groter aantal te werk gesteld en reeds zijn 10.000 Deense arbeiders werkzaam aan de scheepswerven te Hamburg. Het eerste contingent Noren, bestaande uit 500 man, kwam dezer dagen in het Rijk aan. Ondanks het feit dat er reeds meer dan 2.000.000 vreemdelingen aan het werk zijn, komen de Nazies nog handen te kort om de oorlogsindustrie op volle gang te houden. En pas is weder een overeenkomst gesloten tussen Duitsland en Italië, waarbij 60.000 Italiaanse arbeiders gedurende de zomer van dit jaar naar Duitsland zullen gaan om de oogst binnen te halen.

De Franse arbeiders in het bezette gebied worden alle geregistreerd en reeds zijn er 26.000 aangenomen om in het Nazieland te werken. Onder deze 26.000 bevinden zich 10.000 havenarbeiders, 8.000 metaalwerkers en 7.000 landbouwers.

Uiteraard is de keuze voor de arbeiders in de fabrieken moeilijker dan voor de landbouwers. De fabrieksarbeiders vereisen meer training en bovenal moeten zij betrouwbaar zijn met het oog op sabotage.

Het nieuws van vandaag.

De twee grootste schavuiten hebben weer eens raad gehouden over wat nu zal gaan gebeuren. Voor de 10e maal ontmoetten Hitler en Mussolini elkaar. Een triest jubileum was het. De wereld gist wat ze besproken hebben. Het schuim van de naziebende was erbij aanwezig (blz. 1).

Gissingen worden gemaakt betreffende Cyprus, het derde grootste eiland in het verre Oosten van de Middellandse Zee, en strategisch van veel belang. De berichten zeggen evenwel, dat de Duitse verliezen bij Kreta van zo hevige aard zijn geweest, dat waarschijnlijk niet voldoende materiaal voorhanden is om nogmaals een eiland te invaderen. Overigens zijn toevallig enkele biezonderheden over Cyprus in het Curom-weekoverzicht op blz. 4 vermeld. Ook het feit, dat Generaal Weygand plotseling weer in Vichy is komen opdagen, spreekt boekdelen. Hij sprak met Pétain en zal daarbij ook Cyprus wel in het gesprek betrokken hebben. Verder ging het over de Middellandse Zee in het algemeen, over Syrië, en over het mislukken van de anti-Britse revolutie in Irak (blz. 1).

Z.H. de Paus heeft op eerste Pinksterdag een korte rede gehouden over de encycliek „Rerum Novarum", die dit jaar 50 jaar geleden werd afgekondigd en op sociaal gebied grote hervormingen bewerkstelligde (voorpagina).

Bericht kwam binnen (blz. 1), dat 100.000 Spanjaarden naar Duitsland zijn getransporteerd om daar te werken. Het „Herrenvolk" moet zelfs van vrienden dienstdwang eisen. Eveneens op blz. 1 staat een kort artikel over de millioenen vreemden, die met de knoet gedwongen worden voor de nazies zich in het zweet te werken.

Berlijn werd flink gebombardeerd (blz. 3).

Harry Hopkins gaf 4 punten aan, welke volgens hem de oorzaak zullen zijn, dat Hitler de oorlog niet kan winnen.

Minister Welter was twee dagen in dit Gebiedsdeel. Hij komt eind dezer dagen nogmaals twee dagen terug. Dit eerste weekeind was het Curaçao en Aruba, volgende keer Bonaire. Over hetgeen de Minister hier deed, leest u het verslag op blz. 2; over zijn verblijf op Aruba staat eveneens op blz. 2 het een en ander.

Minister van Koloniën bezoekt Curaçao.

50.000 Mijl had Minister Charles J. Ign. M. Welter gevlogen, toen hij Zaterdagavond jl. uit de machine stapte, waarmede Hoofdvertegenwoordiger Bouwman van de K.L.M. hem en de heren Dr. Rutgers en Mr. Peekema uit Maracaibo gehaald had. Het „Wilhelmus" weerklinkt. Voor de eerste maal sedert Curaçao in 1634 in ons bezit kwam was er voldoende belangstelling voor dit Amerikaanse gebiedsdeel om de reis van een lid der Regering naar hier te rechtvaardigen. En de Minister deed dit, zo zei hij later voor de Curom met groot genoegen, vervuld van verlangen en in de overtuiging, dat zijn taak niet zou volbracht zijn zonder ook dit Gebiedsdeel te hebben bezocht.

Gouverneur Gielliam J. J. Wouters treedt naar voren. Begroet den Minister, maakt kennis met 's ministers gevolg, praesenteert Luitenant-Adjudant Emil Chr. J. M. van de Laarschot.

Een erewacht van mariniers onder commando van Luitenant Honig staat in het gelid. De Kapitein ter Zee, Kolonel W. van den Donker, geleidt den Minister hierlangs. De Engelsen o.l.v. Kapelmeester Dennett luisterden de plechtigheid op. Overste Van Beek maakt kennis met den Minister. Aan den Minister worden ook voorgesteld de Leden van de Raad van Bestuur, de Voorzitter en Ondervoorzitter van de Staten, de Apostolisch Vicarius met Pater Willibrordus Brada O.P., Ds. H. W. Eldermans, de hoofdambtenaren en hoofden van dienst, benevens de chef van de G.P.D.. De directe ondercommandanten van Kolonel Van den Donker, de heren Langeveld, Venema, Dankmeijer, Lt. kol. Hughes Hallett, Overste Gauw en Kapt. Van Erp worden gepraesenteerd.

De stoet zet zich in beweging. In „C 429" zitten de Minister, de Gouverneur en Lt. van de Laarschot. In de volgende de Heren Gronemeijer, Rutgers en Peekema. In andere auto's zitten de overige notabele aanwezigen. Velen staan langs de wegen, wuiven hier en daar, knippen hun fototoestellen.

De Emmabrug was toevallig open voor rijverkeer en op het Gouvernementsplein is het een fantastische aanblik, als — slechts enkele verkorenen konden het bijwonen — de erewacht van de schutters onder commando van reserve-luitenant Broekman aantreedt in het schemerduister. De historische omgeving werkt mede. De enkele bomen geven contour aan het schouwspel. Ras wipt de Minister uit de automobiel. Bij de erewacht was ingedeeld het muziekcorps van de politietroepen. De Minister inspecteert. De hoogsten van het hoge gezelschap stijgen de trappen ten paleize op. Jammer, dat in deze schilderachtige omgeving de electriciteit haar intrede heeft gedaan. Wat zouden de fakkels de strohoeden mooi beschenen hebben. Reeds is het schouwspel voorbij. Alles is binnen.

's Zondagsmorgens werkte de Minister eerst in de koele vroegte aan zijn radio-speech, ging daarna ter kerke. De St. Annakerk was keurig versierd op Pinkstermorgen.

De katholieke jeugd was in groten getale opgekomen en stelde zich op in rijen met vlaggen en vaandels. Een schaar van geestelijken trok in statige processie uit de sacristie om aan het middenportaal Hunne Excellenties den Minister en den Gouverneur te ontvangen. Daarna schreden de hoge bezoekers naar hun gestoelten, begeleid door de Commissie van Ontvangst, bestaande uit de heren Ellis, Zeppenfeldt, Weeber en Ellis. Hierna werd de Apostolisch Vicarius binnengeleid, die zelf het H. Misoffer pontificaal zou celebreren.

Tijdens de H. Mis werd de Bisschop van Eleutherna geassisteerd door Pater Vicarius Zeppenfeldt als presbyter assistens, door de Paters Van de Elsen en Möhlmann als troondiakens en door de Paters Van der Meer en Volk respectievelijk als diaken en subdiaken. Pater Irenaeus de Bruyn fungeerde als caeremoniarius. De overige functies werden verricht door de Fraters van Tilburg.

Na het Evangelie sprak de Apostolisch Vicarius van Curaçao een kort woord van welkom tot den Minister van Koloniën.

„Wij heten U van harte welkom in Ons midden. Gij zijt de drager van het gezag, de vertegenwoordiger van Hare Majesteit, de Koningin. Gij zijt de medewerker van Haar idealen, van haar dierbare verlangens en wensen. Curaçao houdt van de Koningin en wil alles offeren voor Haar.

Pinksteren is het feest van nieuw leven, van nieuwe krachten. Dit is een symbolisch feest voor Ons en voor U. De H. Geest moge U verlichten en sterken om Uw moeilijke taak naar behoren te vervullen.

Wij zijn dankbaar voor Uw komst en Wij beloven U te strijden en te offeren voor de bevrijding van Nederland."

Nadat de viering van de H. Eucharistie door den Apostolischen Vicarius beëindigd was, vertrok deze en werden de hoge bezoekers weder op dezelfde wijze uitgeleide gedaan. Met belangstelling en vriendelijkheid keek Minister Welter naar de grote kinderschaar, die opgesteld stond. Er was veel volk in de kerk en in de omliggende straten.

De Minister spreekt.

Na deze warme kerkdienst was het slechts kort verpozen bij een kop koffie, want de Curom wachtte en de Minister heeft een rede gehouden, die elders volledig in dit blad staat afgedrukt. Het was een rede, die getuigde van warmte, en medeleven en waardering, voor hetgeen ons betrekkelijk kleine, maar toch zo uiterst belangrijke gebiedsdeel doet. De rede heeft niet nagelaten een diepe indruk te maken. „Schaart u achter den Landvoogd, slaat de handen ineen met allen, die tot het Nederlandse Staatsverband behoren en met Gods hulp zal dan de zege aan ons zijn." De rede zal in het Papiaments vertaald door den Heer Bartels Daal, — vermoedelijk reeds morgen — voor de Curom herhaald worden.

Bezoek aan Suffisant.

De lunch werd besloten met een versterkende siësta als voorbereiding op het officiële bezoek aan Suffisant, dat om plm. 16 uur gebracht werd. Het Nederlandse gedeelte van het kamp werd bezocht onder leiding van Kolonel Willem van den Donker, het Engelse onder leiding van Lieutenant Colonel Hughes Hallett. Alles werd bezichtigd: eetzaal, slaapzalen, cantines, verblijven voor de onderofficieren, etc.

Biezondere belangstelling toonde de Minister voor de Canadezen. Veel vroeg hij naar hun families. Veel naar hun land en achtergelaten werk. Ook in het Engelse kamp was de Minister vol interesse, gebruikte in de cantine verversingen, terwijl Fotograaf Linker foto's maakte. Over de Van Slobbe Boulevard reed men terug naar huis. Bij zijn rondrit door Willemstad nam de minister vanuit de auto ook de verschillende schuilkelders in ogenschouw. Het diner was vroeg, want des avonds zou er receptie zijn.

Op de receptie.

Ongeveer 350 personen hebben 's avonds hun opwachting bij den Minister gemaakt. De namenkennende Luitenant van de Laarschot ontving aan de deur. Dirigeert de hoogsten der hogen naar links, de rest naar rechts, de werkkamer van den Gouverneur. Daar wacht het publiek als eens het gedierte dat in optocht trok naar Noë's arke, man en vrouw bij paren, vaak ook vakgroepje bij groepje geteld. En van de wanden zien neder de portretten van de Gouverneurs van Curaçao. De gezellige Kikkert, die in het Engelse tussenbewind in een sierlijk Bataafse pak hier kwam zuchten van de warmte, tot aan Van Slobbe, die het originele schilderij als souvenir mede naar huis nam en een copie hier liet.

's Gouverneurs Adjudant roept met onfeilbare zekerheid alle namen uit het hoofd af en de Minister spreekt tot ieder een vriendelijk woord. Een bont gezelschap was het dan later in de hangende tuin van het paleis temidden van oleanders en andere gebomten. De notabelen uit de Curaçaose maatschappij zijn er bijeen. Ook velen, die tot de „kleinere grootheden" behoren en die van de gelegenheid gebruik maken om nu eens samen met ware grootheid die of die gezien te worden. Het practische nut van algemene recepties is doorgaans niet zo groot, maar het steekt den kleinen man een hart onder de riem, als hij de volgende dag zeggen kan: ik sprak met dien of dien. Glimlachend kwam ook mejuffrouw Wouters zich een poosje vermeien temidden der gasten. Daarna was het ook weer haar taak om de gasten vriendelijk de hand ten afscheid te reiken. De Minister sprak inmiddels met enkele persoonlijkheden. Een ogenblikje verwijlde ook de Gouverneur op het balkon.

Ieder was druk en Curaçao's „Vader der Kranten" sliep noch sluimerde.

Gistermorgen was het reeds zeer vroeg dag, want gelijk reeds gemeld, heeft het gezelschap een bezoek aan Aruba gebracht. Naar aanleiding van de telegrammen, die daarover binnenkwamen, staat onder „Aruba" hierover een verslag. De dag was druk voor den Minister, druk voor den Gouverneur en familie, druk voor den Gezienen Vader der Kranten, den Gratus Pater Diurnalium, de G. P. D., die sluimerde noch sliep en twee Pinksterdagen gezwoegd heeft om veel te zeggen en te horen. Terwijl anderen zwommen, bereidde hij reeds weer de telegrammen voor, die in Londen kondschap zouden afleggen van het bezoek.

Na thuiskomst op Curaçao rustte men ten paleize een weinig. Daarna ging het gezelschap naar de Isla, waar de Heer en Mevrouw Noorduyn een gastmaaltijd hadden aangericht. Mede zaten aan, Professor en Mevrouw Oppenheim en de Heer en Mevrouw Korthals.

Na Suriname weer Curaçao.

Aanstaande Zaterdagmiddag zal de Minister nogmaals Curaçao bezoeken. Een verheugend feit, wijl — zoals in dit blad reeds werd opgemerkt — dit bezoek te enenmale te kort is. Nu de mooiste K.L.M.-toestellen naar de Oost gaan, kan de Minister ervan profiteren en volgende week Dinsdag tot Miami medevliegen. Dit zal dan ook gebeuren, hetgeen een tijdsbesparing is. Over het programma van Zondag en Maandag is nog niets bekend. **Vermoedelijk zal de Minister as. Zondag een bezoek aan Bonaire brengen,** Maandag de Isla in ogenschouw nemen, alsmede verschillende conferenties houden. Naar alle waarschijnlijkheid zal Maandagavond ook een galadiner worden aangericht ten paleize.

Vanmorgen om 7 uur is Minister Welter vertrokken naar Suriname. De erewacht onder commando van Luitenant Honig stond weer stram. De muziek o.l.v. Kapelmeester Dennett speelde weer. De hoofdambtenaren, de hoofden van dienst en de chef van de C.P.D. namen afscheid. Veel publiek was aanwezig. Toen de machine omhoog steeg, had één man rust. Dat was Kapitein E. L. Venema, wien tot taak gegeven was den hogen bezoeker van het Gebiedsdeel te behoeden en te bewaken.

Minister Welter kwam, zag en won Aruba.

Gisteren hebben Minister Charles Welter, Gouverneur Wouters, Kolonel van den Donker, Lt. Adj. van de Laarschot, Mr. Gronemijer, Dr. Rutgers en Mr. Peekema hier een bezoek gebracht. Een erewacht van schutters met tamboer en pijper van de mariniers zetten de ontvangst luister bij. Gezaghebber Isaac Wagemaker was aanwezig, alsook de plaatselijke militair commandant Kapt. van der Spek en een Commissie van Ontvangst bestaande uit Dr. Dussenbroek, Mr. Gijsen en Havenmeester Noot. De Minister inspecteerde de erewacht en weg ging het in drie auto's. In de eerste zaten de Minister, de Gouverneur en de Gezaghebber. In de tweede Kapt. van der Spek met Lt. Adj. van de Laarschot. In de derde zaten Kol. van den Donker, de Heren Gronemeijer, Rutgers, Peekema. De belangstelling op vliegveld en langs de wegen was zeer groot.

Rechtstreeks ging het naar de Arend. De Heer Louwerse ontving namens den Heer van Bronkhuizen, die dit bezoek miste wegens verlof. Het kantoor, het hospitaal en de „plant" werden bezichtigd. **De Minister trof in het hospitaal een groep schepelingen, die wisten wat zeevaren in oorlogstijd betekent. De een had een stel mitrailleurkogels gekregen, de volgende had bombardementen meegemaakt, de derde was enkele malen getorpedeerd.** Dr. Harmsen lichtte alles toe. Vriendelijk sprak de Minister, gewaagde van families thuis (mevrouw Welter is ook in het moederland achtergebleven, de minister weet dus wat het zeggen wil van huis en haard gescheiden te zijn; de berichten, die de minister omtrent mevrouw Welter ontvangt, zijn gunstig).

Naar Oranjestad.

De auto's toerden vervolgens door Oranjestad, reden langs de Klip, gingen naar het Kamp Savoneta, waar de wacht was aangetreden. In de keuken dronk de minister een kop snert: „Dat is goede kost", vond hij (het was dus vermoedelijk niet uit een technisch blikje). Zijne Excellentie toonde zich ook hier weer de causeur. Voor mariniers, voor een enkelen Canadzes, voor schutters en V. K. C.'ers had hij een vriendelijk woord. In het Engelse nevenkamp stond Lieutenant Begg van de Cameroon Highlanders en de bezoekers hoorden een doedelzak. Ook hier werden weer de gebouwen bezichtigd, in de cantine werd iets gedronken.

In het huis van de Lago was het fris.

En voort ging het weder. Nu naar de Lago. De Heer Colby ontving het gezelschap bij de poorten van het airconditioned gebouw en geleidde naar de kamer van Directeur Smith en Campbell. Het gehele gebouw liet Directeur Smith zien. De Minister was verbaasd over de stilte in dit huis en kreeg het wel wat warm toen hij weer buiten stond (het gewone nadeel van dit Amerikaanse patent). In auto's ging het door het woondorp naar het ziekenhuis. In de club werd een verversing gebruikt. Voor de kustbatterij, die men vervolgens bezocht, had de minister veel belangstelling.

Luitenant Schram de Jongh had het daar voor het commanderen en de minister was zo geïnteresseerd, wijl het op zijn initiatief alzo was ingericht. „Hollywood" ging de Minister bezoeken. Hollywood — dit voor niet-Arubaanse abonees — is een der minste buurten van het gebiedsdeel. Dwars reed hij erdoor. Maar ook zag hij de nieuwe woningen van de Lago te San Nicolas.

Een lunch stond reeds lang te wachten bij Mevrouw Wagemaker.

Na de luch bezocht Zijne Excellentie de goudmijn, stapte uit, keek in de 90 meter diepe schacht, vond geen goud, en reed toen om de „Hooiberg" om de aloë-cultures te gaan bezoeken.

Gezaghebber Wagemaker legde het afdruipsysteem uit, men deed het niet geheel op de juiste wijze. Maar reeds moest men weer vertrekken om met het extra-vliegtuig, dat gewacht had, naar huis terug te keren.

Aan Dr. Dussenbroek verklaarde de minister nog, dat hij zeer voldaan was over de welvaart van Aruba, hij groette de bevolking en zeide: Aruba-Arriba.

CURACAO.

CUROM-NIEUWS.

Programma Wo.: 8.35 Nieuwsbulletin.
12.15 Nieuwsbulletin, gevolgd door lunchmuziek.
19.30 Populaire Centraal- en Zuid-Amerikaanse muziek, aangeboden door de firma Th. A. Henriquez.
20.30 Nederlands Nieuws en Nieuwsberichten.
20.45 Gevarieerd Programma.
21.45 Wilhelmus, sluiting.

De luisteraars willen hun toestel wel zo zacht afstellen, dat ook hun buren of huisgenoten van hun radio kunnen genieten, kunnen praten en eventueel rusten.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdienst:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

R.K. PADVINDERS.

Gisteren bezochten de padvinders Zaquito, waar Caprinochi de zieken vermaakte.

VERITAS.

De dames debatingclub „Veritas" hield gisteren een recollectiedag op het gastvrije Habaai. Ongeveer 40 dames waren aanwezig.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE.

De finale van de Junioren-afdeling eindigde met gelijk spel. Ajax Jr. — Olympia Jr. 2—2.
Olympia — River Plate 1—2.

DON BOSCO.

Hedenavond om 18 uur vangt de godsdienst-cursus aan voor de leden van Don Bosco. De lessen worden gegeven in de Bisschoppelijke Nijverheidsschool. Later om 20 uur is er nog bestuursvergadering.

PATER HEGELSOM BEDIEND.

De zeereerwaarde pater Hegelsom O.P. is uit voorzorg bediend. De nacht verliep verder rustig.

SERGEANT DAAL †.

Hedenavond om 17 uur zal de begrafenis van sergeant Daal van de V.K.C. plaats vinden op het R.K. Kerkhof aan de Rodeweg.

De overledene was 38 jaar oud en vroeger werkzaam bij de douane. Hij ruste in vrede.

Minister Welter richt zich tot de bevolking van Curaçao.

Officiële text van de Curomrede des ministers.

Waarde Landgenoten in Curaçao.

Gaarne maak ik gebruik van de mij geboden gelegenheid om zo spoedig mogelijk was tot u enkele woorden te richten.

Al lang had ik het plan de delen van het Koninkrijk in Amerika te bezoeken; de oorlog heeft de uitvoering van het plan tot dusver verijdeld. Maar toen het vast stond, dat ik op mijn reis naar Nederlands-Indië dit deel der wereld zou passeren, stond het voor mij eveneens vast, dat ik Curaçao en Suriname zou bezoeken, omdat ik voelde, dat het doel van mijn reis niet zou zijn bereikt, als ik niet ook deze delen van het Koninkrijk bezocht.

De duur van dat bezoek kan niet anders dan kort zijn, omdat mijn gehele reis in een beperkt tijdsbestek moet verlopen, maar door een toevallige en gelukkige omstandigheid, kan het wat langer zijn dan ik aanvankelijk dacht. Het is mij namelijk mogelijk gebleken om mijn bezoek aan Suriname, opnieuw een tweetal dagen in Curaçao te verblijven op mijn terugreis naar de Verenigde Staten, en ik behoef u niet te zeggen met hoeveel graagte ik die mogelijkheid heb aangegrepen.

Het is mij persoonlijk een grote voldoening, te midden van u vertoevende, u te zeggen hoezeer H.M. de Koningin en Harer Majesteits Regering u dankbaar zijn voor uw aanhankelijkheid, uw trouw, uw opofferingsgezindheid en uw standvastigheid. En niet minder hoezeer Zij u erkentelijk zijn voor uw vastberadenheid om de strijd, die wij voeren, voort te zetten tot de overwinning en voor uw vast vertrouwen in de uiteindelijke goede afloop van de strijd, die wij met onze Landgenoten zweren tegen den vijand die het Moederland overweldigde. Het Moederland, ons aller Moederland, Moederland, moge thans zuchten onder de druk van den overweldiger, hier, als in Indië en Suriname is het een vrij, sterk en krachtig. Met ontroering zag ik gisterenavond op het vliegveld Hato de Nederlandse vlag wapperen, Nederlandse soldaten, Nederlandse mannen en vrouwen in dit zo zeer van het lieve Moederland gelegen deel van het Koninkrijk.

Ik wist het wel, dat Nederland, ondanks de bezetting van het Moederland, krachtig en sterk is blijven voortleven in zijn gebiedsdelen in Azië en Amerika, maar het is nog iets anders dit wat ze verstond te weten. dan het te beleven op dit stuk Nederlandse bodem, onder de Nederlandse vlag, temidden van u allen. Mijn bezoek hier zal mij sterken in mijn taak, omdat het bij mij verlevendigd heeft het besef, hoe groot, hoe sterk, hoe krachtig wij zijn.

Ik hoop, dat mijn bezoek door u zal worden gezien in zijn ware betekenis, welke is de eenheid van het Koninkrijk te demonstreren, eenheid, die niets en niemand breken zal, omdat wij allen samen willen zijn en blijven, onder de wijze leiding van onze geëerbiedigde Koningin.

Voor Haar zijn de talrijke bewijzen van uw liefde en aanhankelijkheid een grote troost en opbeuring: ik kan u de verzekering geven, dat Hare Majesteit daardoor met de grootste waardering kennis neemt en bij voortduring levendige belangstelling wijdt aan wat hier geschiedt.

Ziet, mijn waarde Landgenoten. Ons volk is gebleken een groot en sterk volk te zijn, een volk van sterke mannen en vrouwen. Ik ben er zeker van, dat gij niet achter zult staan bij hen, dat bij u, niet minder dan bij hen, leeft de onvergetelijke wil, Nederland weer vrij en onafhankelijk te maken.

En dat doel zullen wij bereiken, wat het ook moge kosten en hoelang het ook moge duren, omdat wij Nederlanders zijn, leden van een grote, krachtige gmeenschap van wijze mannen en vrouwen, die samen willen zijn, samen willen leven onder onze oude vlag, het symbool van de goederen, die wij het hoogste schatten op aarde, vrijheid, verdraagzaamheid, eenheid voor de persoonlijkheid van ieder burger, die naar onze wetten wil leven.

Bewaart de eenheid, zou ik u willen vragen, stelt alle verschillen op zij, schaart u achter uwen Landvoogd, slaat de handen ineen met allen, die tot het Nederlandse Staatsverband behoren en met Gods hulp zal dan de zege aan ons zijn. Houdt vol, blijft vertrouwen, donkere wolken mogen zich samenpakken, gelooft mij, ze drijven voorbij en achter hen straalt reeds het licht. Ik eindig met het woord dat millioenen in het Moederland, in Oost en West tot de leuze hebben gemaakt, die hun ganse leven vervult.

Nederland zal herrijzen.

weg veroverde. In verband met de beschuldigingen van de Duitse autoriteiten zei Schmeling: „Wij willen allen niet op een lijn stellen. Vele Tommies gedroegen zich als eerlijke soldaten waaronder ook onze gevangenen. Bij voorbeeld zag ik zelf hoe een Engelse dokter, die in onze handen viel, hulp bood in ons noodhospitaal, dat wel ingericht in de cel van een gevangenis, die nu niet speciaal comfortabel was".

De Duitse oorlogscorrespondent Siegfried Kappe, die het interview met Schmeling had, zeide, dat deze uitdrukking duidelijk aantoonde, welk een goed sportsman Schmeling altijd geweest is. Schmeling zou er echter nog aan toe hebben gevoegd, dat deze behulpzame dokter een geïsoleerd geval was en aan het feit niets veranderde, dat de oorlogsrechten werden overtreden door de Britse leiding, speciaal in het aanvoeren van het Kretensische volk in de algemene guerillakrijg, welke aan vele Duitse soldaten het leven heeft gekost. Daarom zijn de dreigende maatregelen van het Hoofdkwartier der Duitse strijdkrachten volkomen gerechtvaardigd.

Schmeling deelde verder mede, dat veroordeelden door de Engelsen uit een gevangenis werden bevrijd, klaarblijkelijk met de bedoeling om hen te voorzien van de wapenen van gedode Duitse parachutisten en hen dan te gebruiken tegen de Duitse soldaten. Schmeling beschreef het gevecht om het bezit van de gevangenis als fel en deelde mede, dat de tegenstanders zware wapens hadden, waarmede men de eigen wapenen niet kon vergelijken. Vele parachutisten sneuvelden voor zijn ogen. Toch slaagde men erin de gevangenis te veroveren.

die officieel zijn samengesteld, tonen aan, dat deze oorlog slechts een fractie gekost heeft van de 3.190.235 Britse manschappen, die de vorige oorlog werden gedood, gewond, vermist of gevangen genomen.

20.000.000 DOLLARS VOOR DE PANAMERIKAANSE WEG.

De afdeling Buitenlandse Betrekkingen van de Senaat der Verenigde Staten keurde unaniem de wet goed, waarbij een bedrag van $ 20.000.000 beschikbaar wordt gesteld voor de Panamerikaanse weg naar Panama. Hierdoor worden de beide Amerika's door een hypermoderne verkeersweg met elkander verbonden. De wet stelt echter vast, dat het totaal van het door de Verenigde Staten gevoteerde bedrag twee derden van de kosten van het gehele enorme bouwbedrag niet mag overtreffen.

ARUBA

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Mei: 4. Kock, Viola d; 15 Tiel, Eustacia echtg. v. Malmberg, M. M. I. d; 18 Thijsen, Hyacinthe echtg. v. Fortin. V. V. W. z; 26 Noguera, Adelita echtg. v. Thijzen, J T. d; 25 Brookson, Marie Eleonore echtg. v. Wathey, L. V. d; 22 Horsford, Vanvine Winifred echtg. v. Roner, S. M. z; 22 Faulkner, Ene Helen echtg. v. Vanterpool, Th. E. z; 22 Everon, Carmen d; 23 Werleman, Luciana z; 17 Ritter, Mildred Anna echtg. v. Barnes, D. P. z; 22. Cordwell, Cladys Margaret echtg. v. Hagerty, Th. F. z; 21. Ras, Maria z; 23 Schwengle, Coleta, Casimira echtg. v. Henriquez, E. z; 24 Kock, Reineta z; 25 Erasmus, Eugenia echtg. v. Tromp, L. F. d; 24 Jansen, Coleta echtg. v. Tromp, J. d; 26 Leest, Martha Josefita echtg. v. Chrsitiaans, C. G. z; 27 Gomes, Seferina d; 24 Faro, Maria Antonia d; 27 Pena, Maria Anita echtg. v. Vrolijk, A. z; 27 Kerkeboom, Anastacia. v. Koeman. L. F. d.

Overleden op Mei: 21 Flanders, Susanna Elizabeth 72 j; 22 La Rosa, Jose Ramon 37j; 21 Danies, Pedro Jozef 8 mnd; 23 Croes, Mariano Simplicio 4 mnd; 24 de Mey, Laureano Jan Hendrik 54j; 25 Rosel, Cecilia 67 j; 27 Paula, Efigenia 69 j.

Ondertrouwd op Mei: 23 Hernandez, Juan Leonardo en Geerman, Carmelita; 26 Henschke, John Charles en Morse, Caroline Elizabeth.

Getrouwd op Mei: 24 Hutchinson, George en Graigg. Udine; 26 Henschke, John Charles en Morse, Caroline Elizabeth; 27 Karmeling, Johannes Pieter Martinus en Vanenburg, Johanna Louise Julie; 28 Maasdame, William Rudolf en de Vries, Leonie Elfride; 28 Tromp, Lucas en Martinus, Natividad Estefánia; 28 Maduro, Marcelo en Lopez, Agueda; 28 Ismene, Joseph en Cénac, Geneviève Philomène.

Buitenland.

BERLIJN GEBOMBARDEERD.

In de afgelopen nacht werden bommen afgeworpen op Berlijn. Evenens werden de industriële centra in het Roergebied aangevallen, vooral Dusseldorf en Duisburg. In Berlijn ontstonden vele branden. Dit is de 46ste aanval van de Engelsen op Berlijn sinds het begin van de oorlog. Het weer was anders slecht en belette de bewegingen van beide partijen. Bij daglicht werden nog gebombardeerd het Kieler scheepskanaal en gebieden in Sleeswijk Holstein. Een vijandelijk schip werd tot zinken gebracht bij de Noorse kust. (Londen. (AP). 2. 6).

ZEELIEDEN VECHTEN.

Volgens een telegram uit Shanghai is er tussen de zeelieden der Verenigde Staten en de Italiaanse zeelieden een bloedig gevecht ontstaan in de haven wijken van deze Chinese stad. (New York. (AP). 2. 6).

INSPECTIEREIS NAAR GROENLAND BEEINDIGD.

Autoriteiten van de Verenigde Staten, die op stille wijze de mogelijkheid van Groenlands defensie-mogelijkheden hebben geïnspecteerd, bevinden zich thans op de huisreis aan boord van een schip van de Kustwacht, teneinde de volgende week een rapport uit te brengen aan de Regering.

Aksel Sevane, Gouverneur van Zuid-Groenland, vergezeld hen voor het houden van conferenties met den Deensen Ambassadeur De Kauffman, die handelt los van zijn Regering in het door de nazies-gedomineerde Denemarken en het Departement van Buitenlandse Zaken.

AMERIKAANSE MEDICIJNEN MET DUITS ETIKET.

De „Herald Tribune" deelde mede, dat verschillende grote Noordamerikaanse ondernemingen met Duitse leden voortgaan met het voorzien van de grote Latijns-Amerikaanse markt met medicijnen, die Duitse etiketten dragen, terwijl een groot deel van de winsten naar Duitsland gaat.

Het blad deelde mede, dat Zwitserse corporaties, welke zijn gevestigd door deze Duitse belanghebbenden, de financiële verrekeningen verhandelen.

MAX SCHMELING VERTELT.

Max Schmeling, die zich thans in een hospitaal bevindt, deelde aan een verslaggever mede, dat hij werd afgescheiden van zijn kameraden op Kreta doch zich later wederom bij hen voegde en samen met hen een belangrijke

STRATEGISCHE WEG IN SOVJET RUSLAND.

De Russische arbeiders hebben een 500 mijl lange weg voor een snelverkeer voltooid. De weg loopt over 12.000 voet hoge bergen met sneeuw bedekt.

De beide steden Stalinabad in Zuid Turkestan en Khorog aan de grens van Afghanistan worden hierdoor verbonden. Het strategische belang is vooral gelegen in de snelle verbinding, die nu tot stand is gekomen tussen Indië, Iran en Zuid China.

De weg werd met levensgevaar voor de arbeiders tot stand gebracht. Aan touwen hing men soms over de rotsen om de weg uit te houwen. Dikwijls moest meer dan zes voet sneeuw worden opgeruimd voor aleer men de rotsgrond te pakken had.

Meer dan 459 arbeiders werden door de opperste arbeidsraad van de Sovjet gedecoreerd.

BRITSE OORLOGSVERLIEZEN.

Te Londen werd bekend gemaakt, dat de Britse oorlogsverliezen in totaal 10.000 man bereikten voor alle drie gevechtsdiensten in 21 maanden oorlog. Gemeld werd, dat bijna de helft van dit totaal zich als oorlogsgevangenen in Duitsland bevindt. De cijfers,

ALLERLAATSTE NIEUWS.

De Italiaanse luchtmacht bombardeerde Malta. Tijdens de nachtelijke bombardementen van Duitsland en Bezet gebied gingen 7 Engelse vliegtuigen verloren. De havenwerken te Saint Nazaire en te Ostende werden aangevallen.

De Fransen vergaderden te Vichy meer dan twee uur. Na afloop werd geen verklaring afgelegd.

Berlijn deelt mede dat de wereld spoedig te weten zal komen wat de dictators Hitler en Mussolini op de Brenner besproken hebben. Men herinnert er aan dat de ontmoetingen van de beide dictators steeds gevolgd werden door belangrijke gebeurtenissen. Ook wijst men er op, dat door de verovering van Kreta een groot deel van de Duitse luchtmacht weder vrij is gekomen voor andere opgaven. In dit verband moet ook de dagorder van Goering gezien worden, die meer was dan een zuivere loftuiting, doch een aanduiding schijnt te zijn voor een aanval op Cyprus. Cyprus blijft voor de Nazies een dreigend gevaar bij hun plannen in Syrië. De „Voelkischer Beobachter" schrijft dat Engelands dagen in de Middellandse Zee geteld zijn en dat de strijd kan worden overgebracht naar Egypte.

De Parachutisten die in Nederland zijn binnengevallen.

Het grote probleem.

Toen ik het ziekenhuis weder verliet, aldus spreker, meende ik te dromen. Wat ik van deze kinderen had gehoord, was te erg dan dat men aan het bestaan van zoiets kon denken. Het bedenkelijke van dit systeem is vooral, dat de Duitsers een zodanige mentaliteit bezitten, dat zij tot zulke dingen in staat zijn. Waar in elk land ter wereld getracht wordt kinderen met misdadige aanleg te verbeteren, wordt in Duitsland deze aanleg juist verder ontwikkeld. Dit levert een probleem op van de eerste orde. Wat moeten wij straks met die Duitsers beginnen? Wat moeten wij met die verpeste jeugd doen? Een volk van het Duitse zielenleven kan men niet uitroeien, zelfs die misdadige jeugd kan men niet uitroeien; maar wat dan?

Spreker behandelde hierna een derde groep der niet-ingedeelde parachutisten, de vermomden. Zij kwamen niet in hun vermomming neer, doch droegen deze bij zich en verkleedden zich in vele gevallen, doch niet altijd na de landing. Zij hadden de kleding bij zich van priesters, verpleegsters, melkboeren, postbeambten en tramconducteurs. De bekende uniform-smokkel houdt hiermede verband.

Deze verklede parachutisten traden echter niet, zoals veelal werd gemeend, bij honderden op, hetgeen ook niet nodig was. Het ging er den Duitsers om wantrouwen te zaaien en daarvoor waren enkele gevallen voldoende. In Rotterdam bijvoorbeeld werd één parachutist aangetroffen, die als verpleegster verkleed was. Deze ene was genoeg om te maken, dat men geen enkele verpleegster meer vertrouwde. In Den Haag werden een namaakpostbode en twee namaak-pastoors aangetroffen, meer niet. Het doel was echter bereikt.

Deze methoden zijn als specifiek Duits te beschouwen.

Contact met de 5e colonne.

Het contact met de vijfde colonne op het platteland kwam op merkwaardige wijze tot stand. De parachutisten kregen daar verbinding met verraders, die de weg wezen, terwijl zij voorts door middel van tekens, naar de voor hen bestemde plaatsen werden gebracht. Ook voor andere doeleinden werden dergelijke tekens gebruikt. Een met krijt op een muur getekende pijl wilde bijvoorbeeld zeggen: hier is een tweede luitenant ingedeeld. Een pijl met een streep: een eerste luitenant, met twee strepen: een kapitein. Zo waren alle plaatsen, waar zich officieren bevonden, aangegeven. De parachutisten begaven zich daarheen om te trachten hen neer te schieten.

De parachutisten van het geregelde leger werkten voorts samen met de vroegere Duitse dienstboden, die in Nederland gewerkt hadden. Zoals men zich zal herinneren, werden deze enkele jaren geleden naar Duitsland teruggeroepen. De pienterste ervan werden uitgezocht om voor hun toekomstige taak te worden bekwaamd. Vooral bij het Wassenaarse Slag en bij Monster kwamen zij omlaag. Zij hadden kaarten van Den Haag bij zich, waar zij trouwens goed de weg wisten. Met groene punten was aangegeven, waar Duits gezinde elementen woonden. Met rode punten waren de woonplaatsen aangegeven van die Nederlanders, die onmiddellijk overmeesterd moesten worden (bijvoorbeeld de officieren van de Inlichtingendienst). Blauwe punten duidden de woningen van Duitse families aan.

Ook waren deze „dienstboden" in het bezit van pakjes rode kaarten.

Deze rode kaarten werden ook op den gesneuvelden Von Sponeck en in het Duitse consulaat te Rotterdam gevonden. Zij moesten worden uitgereikt aan bepaalde personen, die op vertoon van deze kaarten onmiddellijk gehoorzaamd moesten worden. De bezitters der kaarten moesten als gidsen der parachutisten optreden.

De officieren en onder-officieren der parachutisten hadden boekjes bij zich waarin, in het Deens, Noors en Nederlands, alle gebruikelijke militaire afkortingen waren opgenomen zodat zij in staat waren om onderschepte berichten van ordonnansen direct te lezen. Uit het feit, dat deze boekjes en de drie aangegeven talen gedrukt waren, valt wederom op te maken dat de inval in Nederland al lang te voren op het programma stond.

Spreker besloot het eerste gedeelte van zijn betoog met te constateren dat van de biezondere soorten parachutisten (de niet bij het leger ingedeelden dus) er hoogstens een 1500 zijn geland

De verliescijfers.

Na de pauze weerlegde spreker allereerst een critiek welke in de „Sumatra Post" was verschenen op de door hem Donderdagavond gedane opgaven van onze verliescijfers. Volgens de „S. P." was het door den heer Harloff genoemde cijfers van 80.000 te hoog hetgeen het blad met een berekening en een verwijzing naar verhoudingscijfer tussen doden en gewonden in vroegere oorlogen trachtte aan te tonen.

Spreker bracht drie punten naar voren, ter staving van zijn opgave van 80.000.

Ten eerste is het getal 80.000 aan spreker opgegeven in Londen, in de maand September. De Nederlandse regering te Londen had de gegevens verkregen uit Nederland, en wel van de gemeenten waar de gesneuvelden vroeger gewoond hadden.

Ten tweede meende de „S. P." dat men het aantal doden kan opmaken uit het aantal graven van gesneuvelden. In deze soldatengraven ligt echter maar een gedeelte, omdat de Duitsers achter hun gemechaniseerde divisies crematie-afdelingen meevoerden, auto's met electrische ovens, welke een capaciteit van honderd doden per uur bezaten. De as werd eenvoudig naar buiten gegooid.

Ten derde herinnert de „S. P." aan het verhoudingscijfer tussen doden en gewonden, zoals dat in de vorige oorlog werd vastgesteld, en dat 1 dode op 4 gewonden bedroeg. De „S. P." stelt het op 1 : 3. In de huidige oorlog is echter gebleken dat deze verhouding uit de tijd is. De dodelijkheid der wapens is sedert 1918 zodanig toegenomen dat het aantal doden thans tweemaal zo groot is als het aantal gewonden.

In Rotterdam verloor spreker in enkele dagen twee derde van zijn manschappen. Van de grenadiers en jagers is 80 procent gesneuveld. Bij de Grebbelinie vielen 20 — 30 duizend doden, hetgeen wil zeggen dat er inderdaad met zekerheid 20 duizend gedood werden. Deze getallen zijn niet uit de lucht gegrepen maar aan officiële gegevens ontleend.

Het Wereldgebeuren.

Curom-Weekoverzicht van gisteravond.

Mesopotamië, Kreta, Arabië en Libye zijn namen, die ons allen vertrouwd zijn uit de nieuwsberichten van de laatste weken. Het zijn oude namen van oude landen. Met elke naam is 1000, is 10.000 jaar historie verbonden. Onze geschiedenis werd daar gemaakt. Wat meer zegt, ons heilswerk kreeg daar zijn beslag. Het klonk vreemd, toen gisteren in alle christelijke kerken ter wereld de mensen te horen kregen, dat Cretensers en Arabieren, lieden uit Mesopotamië en Libye in de mengelmoes van de Palestijnse dreven dooreenwaarden om zich te vergapen aan het wonder van de uitstorting des Heiligen Geestes. Toen er in andere gebieden van de wereld nog geen historie bestond, telde Kreta reeds zijn gouden eeuwen en tijdperken van verval.

Toen Nederland nog niet was, hadden de vorsten van Kreta reeds monumenten gesticht, die het publiek thans na 10.000 jaar nog bewondert. Op het Westelijk halfrond is het moeilijk te begrijpen, wat historie is, welke de waarde der traditie zij.

Aan de slag om Kreta wordt dan een enorme betekenis toegekend, nu ook na 11 dagen strijd dit eiland is gevallen.

In het historietje van deze oorlog is de slag van Kreta ook inderdaad van belang. Maar in de geschiedenis van Kreta zelf is deze slag een van de kleinste en minst betekenende. Wie de streken der traditie mag bereizen, trekt een ontzaglijk voordeel. Hij leert de gebeurtenissen van de dag in groot verband bezien.

Hitlers race over de wereld is weer een mijl verder. In 18 dagen viel Polen. Noorwegen en Denemarken werden in 24 dagen onder de voet gelopen. Heel West Europa van Texel en Dollart tot aan Zuid Frankrijk werd in 39 dagen verpletterd. In Joegoslavië werd het vonnis voltrokken in 12 dagen. Hellas' vasteland bood een enorme weerstand in vergelijking met de andere genoemde slachtoffers. Dit kleine land met nog geen 6 millioen inwoners hield het 22 dagen uit tegen den aanvaller. En toen gaf het nòg geen voet. Zijn vorst en regering trokken naar Kreta, Hellas' grootste eiland. En daar werd nogmaals slag geleverd. 11 Dagen alleen reeds voor één eiland. De wisselingen van de strijd herinnert u zich nog. De slag bij Eleutherna was openingsphase van de strijd. De Suda-baai was uiteindelijk doel.

40.000 Man Britten en Hellenen zaten zaten er. De Duitsers, later aangevuld met Italianen waren en bleven in de minderheid, want volgens de laatste berichten zouden er nooit meer dan 30.000 geweest zijn. Maar de Duitsers hadden één voorsprong. Dat waren hun vliegtuigen. Men spreekt er zelfs van, dat er op één Engels vliegtuig, 20 Duitse waren. Of het waar zij, zal wel nimmer bekend gemaakt worden. De Duitsers verweten bovendien nog een kunstmatige mist, zodat het gehele geallieerde leger in de war liep. Evacuatie werd begonnen. Was moeilijk. Hierapetra aan de Zuidkust is de enige haven. Kreta's Zuidkust is rotsig, rijst steil op uit zee. De Noordkust van waar de nazies kwamen, is gemakkelijker te benaderen. Hierapetra was al in geen jaren meer gebruikt. Een verzande haven was het. Maar het moest en zou en gelukkig werd reeds bericht ontvangen, dat enkele Britse troepen in Egypte zijn aangekomen.

Daarmede was ook deze nieuwe phase in Kreta's historie beslecht.

Anthony Eden hield een rede. Kreta kwam ter sprake. Kreta is slechts een episode in de oorlogen, die Duitsland steeds ontketent. Al vijfmaal in deze eeuw is er een oorlog losgebarsten, waar Duitsland de hand in had. Als de vrede is weergekeerd, zo zei Eden, dan zal Duitsland tòch weer in het systeem van vrije economische samenwerking worden betrokken. Maar het zal zijn gerechte straf hebben te ondergaan. En onze vredesvoorwaarden zullen herhaling van deze misdaden door Duitsland voorkomen.

Dit was nog een van de uitvloeisels van een van de andere grote gebeurtenissen van de vorige week. De rede, die Roosevelt in het bijzijn van het gehele corps diplomatique van Zuid Amerika in Washington heeft gehouden. Duitsland immers is van plan de Zuidamerikaanse landen te bedreigen, zoals het eerst West Europa heeft bedreigd door het opvoeren van wapenproductie. De bom is gebarsten met Polen, maar reeds na de bezetting van het Saargebied is Duitslands uitdaging in het aangezicht der wereld geslingerd. Vervolgens kwam daar de bedreiging voor de Balkan. Toen de bedreiging voor het midden-oosten. En nu de mars naar Dakar voortgang vindt, wordt ook een uitdaging gericht aan de Amerika's. Dakar is het punt van Europa en Afrika, dat het dichtst bij de Amerika's ligt. De kortste afstand is van Dakar naar Natal in Brazilië, 1800 mijl. Alle vertegenwoordigers van de Zuidamerikaanse staten waren daarom ontbonden. „De nazies zijn van plan Amerika en Canada te wurgen. De Amerikaanse arbeider zal moeten concurreren met slavenarbeid in de rest van de wereld. Minima lonen en maxima werkuren. Lonen en werkuren zouden door Hitler worden vastgesteld......" Zo sprak de President, die momenteel de enige man ter wereld is, die Hitler met zijn eigen trucs vangt. Het patrouillesysteem werd eerst in eigen wateren uitgevoerd. Toen ging men zonder oorlogsverklaring ook daarbuiten patrouilleren. Over de zeven zeeën heette dat. En op een verzoek om inlichtingen bij het Amerikaanse consulaat alhier, welke zeven zeeën bedoeld waren, klonk het laconieke antwoord: natuurlijk alle zeeën ter wereld.

Leveranties werden overgestuurd en manschappen worden reeds bij voorbaat getraind. Maar een ernstige noot ontbrak niet aan de woorden van den President, dat het huidige cijfer van de door de nazies tot zinken gebrachte schepen meer is dan driemaal de capaciteit van de Britse scheepswerven om die schepen te vervangen. En zelfs nog tweemaal meer dan de gezamenlijke scheepswerven van Groot-Brittannië en Verenigde Staten.

Hier zal Hitler een valse glimlach niet hebben kunnen onderdrukken. Maar even later volgde nog wat ànders: De patrouilles in Noord en Zuid Atlantic waren uitgebreid. De Atlantische vloot is in het afgelopen jaar zeer in omvang toegenomen. Hier zou Hitler best weer zijn brallend argument van enkele weken terug kunnen herhalen: wie het ook zij, als wij op een schip stoten dat iets naar Engeland brengt, gaat het eraan. Maar tot nu toe is hij wel wijzer geweest en heeft de schepen onder de Stars & Stripes rustig laten varen.

En de enige reactie, die uit Berlijn kwam op Roosevelts woorden, was: niets nieuws. Dat was het ook juist. Het was niets nieuws, want Roosevelt had het al zo vaak gezegd. En Duitsland was zich maar al te zeer bewust, dat het nog weinig of niets kon uitspoken op de zeeën. Zeker, het gelukte aan de Duitse vloot om de „Hood" in de grond te boren. Maar als een correcte strafoefening werd prompt de dader van deze wandaad ook naar de zeebodem gejaagd.

In totaal is de Britse vloot nog wel iets sterker dan die van de Nazies. De Britse vlootverliezen zijn ontstellend. Het aantal schepen, dat vernield wordt, is haast niet te becijferen. Maar al met al, is momenteel toch pas slechts 1/16 van de Britse vloot buiten werking gesteld. En van de Nazies al een kwart. Dus wel enig verschil.

Het streven van de nazies is en blijft om schepen te krijgen. De Italiaanse vloot is reeds zodanig uitgedund, dat die practisch niet meer mee te tellen is.

Maar de Franse vloot. De toenadering tussen Vichy en Berlijn ging dan ook voort.

Pétain werd minder en minder genoemd, hij schijnt wel anti-Duits te blijven. Hetgeen niet te verwonderen is bij dezen winnaar van de slag bij Verdun. Maar Admiraal Darlan is anders. Die waait met alle winden mee. Darlan heeft een carrière achter zich, waarin hij iedereen heeft willen plezieren.

Evengoed als hij nu aan Hitler de meeste kansen geeft en dus dien honing om de mond smeert, heeft hij het vroeger aan de Britse vloot gedaan, toen hij meende, dat die de mooiste kaarten in de hand had. Samen met koning George nam Darlan in 1939 een parade af van de Britse vloot te Portland. Na Oran is zijn sympathie voor Groot-Brittannië in felle afkeer omgeslagen. Dat is gevaarlijk, want Darlan heeft een hoge post in Vichy. Hij is vice-premier, minister van buitenlandse zaken, van de vloot, van propaganda en inlichtingen. Bovendien is hij opvolger van Pétain. De onderhandelingen zijn nog gaande en hoe zij zullen aflopen is nog niet bekend. Het zou voorbarig zijn af te gaan op voorlopige publicaties.

In het midden-oosten blijft de toestand dan ook het meest dreigend. In Irak is het wanorde. Daar regeert de kleine Feisal II, enkele weken geleden 6 jaar oud geworden. Liefste spel is met teddy-beren. Zijn regent was Abdul Illah, die in April moest vluchten, omdat de nazie-agenten in Bagdad een revolutie hadden ontketend en betaald. El Gailani, nazie-vriend, werd baas en kreeg als steekpenning £ 60.000. Feisal bleef doorspelen met zijn beren. En Abdul Illah nam een Raf-machine naar Transjordanië, waar hij betere tijden afwachtte. Het getij keerde wonderbaarlijk snel. Aanvankelijk scheen het, dat Irak ook een broeinest van de Duitsers zou worden, maar eind vorige week kwam eerst het bericht, dat nazie-vriend El Gailani naar Ankara was gereisd, met een verbazend grote macht koffers: 20 stuks. De volgende dag kwam een nieuw bericht vertellen, dat dit niet zo was. El Gailani was naar Iran. Iran is het vroegere Perzië. Om u wat te oriënteren: Harun al Rasjid uit de 1001 nacht had hier zijn kwartier. Mordechai en Esther zijn er begraven, althans men vertoont er u hun beider graf. Djengis Kan, voorloper van Hitler in het landveroveren, doodde bij de hoofdstad Teheran in één slag eens 700.000 man. Daar was Hitler nog niets bij.

Voorlopig zal El Gailani in Teheran wel veilig zitten, al was het alleen al, omdat men hem op het Duitse gezantschap aldaar wel diplomatieke immuniteit zal geven.

Aan het einde van de afgelopen week was de toestand dus wat de strategische positie in het Oostelijk bekken van de Middellandse zee betreft, niet zo gunstig.

Daar tegenover staat, dat zekere gebeurtenissen in Irak enige reden tot hoop geven. Maar voor alles concentreert zich de aandacht op Cyprus en Turkije. Cyprus is enorm versterkt. Sedert 1878 is het Brits, na Sicilië en Sardinië is het het grootste eiland van de Middellandse Zee. Het is iets groter dan Kreta. De bevolking is Grieks.

Cyprus ligt 230 kilometer van de oliehaven Haifa. De kortste afstand tussen Cyprus en Kreta bedraagt een goede 400 km., dus ruimschoots binnen de actie-radius van een bommenwerper. Cyprus is sterk verdedigd, maar het ongeluk wil en eenmaal, dat de bevolking er niet zo Brits gezind is. Zelfs is er in 1938 veel over te doen geweest, toen de Cyprianen om het zelfbeschikkingsrecht vroegen. Groot Brittannië ging daar niet op in, want Cyprus is voor de verdediging van het Suez-kanaal van even groot belang als Kreta. En juist in 1938, — het is steeds goed bij de historie vergelijkingen te trekken met contemporaine gebeurtenissen — juist in 1938, was de Sudetenquaestie urgent.

Wat Turkije doen zal, is en blijft een raadsel. Of deze week dit raadsel zal oplossen, staat te bezien. De Turken hebben een keizerrijk gehad, dat er zijn kon. Wat het moreel der soldaten betreft, hebben het mohammedanisme en sultanaat het zover gebracht, dat dit het hoogste stond van alles ter wereld.

En de Turken hebben ook nooit een slag verloren, toen de oorlogen nog gevoerd werden door de soldaten zelf. Maar niet zodra begon de oorlog een politiek en economisch stempel te dragen, waarbij de machine de rest deed, of de Turken verloren alle slagen. Niemand beter dan de Turken weten dit. Daarom zullen ze wel zo lang mogelijk uit de strijd blijven.

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIËNTO".

Dagschotels:

Heden: Bami.
Morgen: Capucijners garni.

Agenda:

Dinsdag, 3 Juni 19.30 uur
Competitiebiljarten „C" klasse.
Woensdag, 4 Juni 19.30 uur
Competitiebiljarten Hoofdklasse.
Donderdag, 5 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.
Vrijdag, 6 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „A" klasse.
Maandag, 9 Juni 19.30 uur
Competitie biljarten „B" klasse.

WACHTDIENSTEN.

Dinsdag, 3 Juni 1941.

Telegram Afdeling: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Langras, tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

SPORTCLUB „ASIËNTO".

Aan alle verenigingen in Curaçao.

Het Bestuur van de Sportclub Asiënto heeft het genoegen om de besturen en leden van alle sportverenigingen in Curaçao uit te nodigen tot het bijwonen van de „4 landen wedstrijd".

Deze athletiek-wedstrijden, waaraan de beste krachten van de op Curaçao aanwezige Nederlandse, Engelse, Curaçaose en Surinaamse athleten meedoen, vinden plaats op Zondag, 8 Juni as., aanvang 14 uur.

Het programma is als volgt:
100 meter hardlopen; 400 meter hardlopen; 1500 m. hardlopen; 110 m. hordenloop; 4 x 200 m. estafette; verspringen; hoogspringen; speerwerpen; discuswerpen; kogelstoten; hink-stapsprong.

H. J. A. SCHROEDERSCHOOL.

De lessen aan de H. J. A. Schroederschool zullen worden hervat op Woensdag 4 Juni as.

TE KOOP:

Gehele inboedel, w.o.
Zitkamer, Eetkamer, Slaapkamer, IJskast, Radio met automatische pickup.
Te bevragen tussen 16 en 18 uur. Julianadorp 30-A.

AANKOMENDE PASSAGIERS.

31 Mei 1941: Echtgenoten A. J. C. Bart.
3 Juni 1941: P. C. Kroon en gezin, A. Vogel en gezin, Echtgenote J. B. Pot.

VERTREKKENDE PASSAGIERS.

3 Juni 1941: F. W. J. Karsch en gezin.
9 Juni 1941: A. A. de Blieck en echtgenote, J. Nukoop en echtgenote.
10 Juni 1941: L. H. Knaap en echtgenote.

BILJARTCLUB „ASIËNTO".

De eerste van de serie wedstrijden tussen de clubs „Holland", „De Gezelligheid" en „Asiënto" is beëindigd. Het was de wedstrijd Asiënto — Holland.

De einduitslag is:

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Pnt.
Asiënto	24	20	—	4	40
Holland	24	4	—	20	8

Volgens deze eindstand lijkt de nederlaag catastrophaal, maar in werkelijkheid is dit niet zo. De meeste partijen, die de Holland-mensen hebben verloren, zijn maar met een klein verschil. Asiënto heeft echter toch nog ook een nederlaag geleden, nl. de belangstelling. Wij willen in geen geval zeggen, dat de belangstelling niet goed was, verre van dat, maar van de zijde van de B.C. Holland was het beter.

De beker is dus nu voor het eerst voor een jaar in bezit gekomen van Asiënto.

De volgende wedstrijd van de [...]rie is Holland — Gezelligheid [...] Groot Kwartier in het Clubgebouw. Deze wedstrijd wordt gehouden Di[...]dag 10, Donderdag 12 en Vrijdag [...] Juni as. Wij wekken de Asiënto-[...] lers op om te gaan kijken, dan kun[...] zij vast eens zien, hoe de Gezellig[heid] speelt, want over 4 weken g[...] „Asiënto" (21 in getal in 3 groe[pen] van 7) naar de Gezelligheid. Wij [wil]len er tot slot nog eens speciaal [de] aandacht op vestigen, dat tegen [de] Gezelligheid een zeer zware weds[trijd] wordt verwacht, zodat de Asi[ënto-] mensen hun beste beentjes dienen [voor] te zetten.

VERLOOFD

E. NORA B. ECURY

JULES S. DE WINDT
Arts.

Amsterdam, NEDERLAND.

FEUILLETON

DE MOORDENAAR VERMOORD.

62).

— Wel, niets ter wereld zou me nog verbazen, zei de heer Hardman berustend. — Een gekkenhuis — dat is die geschiedenis — een gekkenhuis!

— Ah, mon cher, dan zou inderdaad de toevalligheid een beetje te ver doorgevoerd zijn, zei monsieur Bouc.

— Ze kunnen er niet allemaal bij betrokken zijn.

Poirot keek hem aan.

— Je begrijp het niet, zei hij. — Je begrijpt het volstrekt niet. — Vertel me eens, zei hij, — weet je wie Ratchett vermoord heeft?

— Jij, pareerde monsieur Bouc.

Poirot knikte.

— O ja, zei hij. — Ik weet het al een tijdje. Het is zo duidelijk, dat ik me verbaas, dat je het ook niet gezien hebt. Hij keek Hardman aan en vroeg: — En u?

De detective schudde zijn hoofd. Hij staarde nieuwsgierig naar Poirot.

— Ik weet het niet, zei hij. — ik weet het volstrekt niet. Wie van hen is het?

Poirot zweeg een ogenblik. Toen zei hij:

— Als u zo goed wilt zijn, mijnheer Hardman, verzamelt u dan iedereen hier. Er zijn twee oplossingen van dit geval mogelijk. Ik wil ze beide aan u allen voorleggen.

HOOFDSTUK XXXII

De reizigers dromden de restauratiewagen in en namen hun plaats in om de tafels. Ze hadden min of meer dezelfde uitdrukking op hun gezichten — verwachting gemengd met ongerustheid. De Zweedse dame huilde nog en mrs. Hubbard troostte haar.

— Je moet je beheersen, beste. Alles komt prachtig in orde. Je moet je zelfbedwang niet verliezen. Als een van ons een lelijke moordenaar is, weten we heel goed, dat jij het niet bent. Wel, iemand zou gek moeten zijn om zoiets ook maar te denken. Ga hier nu zitten en ik blijf vlak bij je — en tob maar niet.

Haar stem stierf weg toen Poirot opstond.

De slaapwagen-conducteur talmde bij de deur.

— Mag ik blijven, monsieur?

— Zeker, Michel.

Poirot schraapte zijn keel.

— Messieurs et mesdames, ik zal Engels spreken, daar ik geloof, dat u allen wat kent van deze taal. Wij zijn hier om een onderzoek te doen inzake de dood van Samuel Edward Ratchett, alias Cassetti. Er zijn twee oplossingen mogelijk van de misdaad. Ik zal ze u beide voorleggen en ik zal monsieur Bouc en dr. Constantine hier vragen, te oordelen welke oplossing de juiste is.

— Ge weet allen de feiten van het geval. De heer Ratchett werd vanmorgen doorstoken gevonden. Het laatste ogenblik waarop we weten dat hij nog leefde, was 12.37 de vorige nacht, toen hij sprak met den slaapwagen-conducteur door zijn gesloten deur. Een horloge in zijn pyjamazaak bleek zwaar gedeukt te zijn en het was stil blijven staan op kwart over een. Dr. Constantine, die het lijk onderzocht nadat het gevonden was, stelt de tijd van overlijden tussen middernacht en twee uur. Om half een, zoals ge allen weet, liep de trein vast in een sneeuwhoop. Na die tijd was het onmogelijk, voor wien ook, de trein te verlaten.

Het getuigenis van den heer Hardman, die employé is van een detective-bureau in New York — verscheidene hoofden wendden zich om naar Hardman te kijken — toont aan, dat niemand zijn coupé had kunnen passeren — N° 16, aan het uiteinde — zonder door hem gezien te worden. We zijn daarom gedwongen tot de conclusie, dat de moordenaar te vinden is onder de reizigers van één bizondere wagen — de Stamboel-Calais-wagen. Dat, bedoel ik, was onze theorie.

— Wat! riep monsieur Bouc verbaasd.

— Maar ik zal u een alternatieve theorie voorleggen. Het is heel eenvoudig. De heer Ratchett had een vijand, dien hij vreesde. Hij gaf den heer Hardman een beschrijving van dien vijand, en vertelde hem, dat de aanslag waarschijnlijk gedaan zou worden in de tweede nacht na Stamboel.

Nu geef ik u in overweging, dames en heren, dat Ratchett veel meer wist dan hij zei. De vijand kwam, zoals Ratchett verwachtte, in Belgrado in de trein, of tussen Belgrado en Vinkovci, door de deur, die kolonel Arbuthnot en de heer Macqueen hadden opengelaten, toen ze uitstapten. Hij was voorzien van een slaap-wagen-uniform, die hij over zijn gewone kleren droeg en van een dubbele sleutel, die hem in staat stelde, Ratchetts coupé binnen te gaan, hoewel de deur op slot was. Ratchett was onder de invloed van een slaapdrank. De man doorstak hem met grote felheid en verliet de coupé door de deur, die naar mrs. Hubbards coupé leidde.

— Dat is waar, zei mrs. Hubbard knikkend.

— Hij gooide de dolk, die hij ge[...]bruikt had, in het voorbijgaan in m[rs.] Hubbards sponzenzak. Zonder het te weten, verloor hij een knoop van zijn uniform. Toen glipte hij uit de coupé de gang in. Hij duwde haastig de uniform in een suitcase in een lege coupé en een paar minuten later verliet hij, in gewone kleding de trein, juist voor de[ze] ze vertrok. Hij gebruikte weer dezelfde uitgang — de deur bij de restauratiewagen.

Iedereen zat met open mond.

— En dat horloge? vroeg Hardman.

— Daar hebt u de uitleg van de he[le] zaak. Ratchett had verzuimd zijn horloge een uur terug te zetten, zoals hij had moeten doen in Tsaribrod. Zijn horloge wees nog Oost-Europese tijd. Het was kwart over twaalven toen Ratchett doorgestoken werd, niet kwart over enen.

Wordt vervolgd.